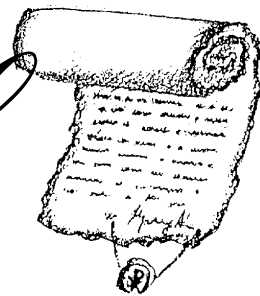

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2018. április 01. Húsvét

XXVI. évfolyam 1. szám

Feltámadt, Alleluja!

A 40 napos böjt után felértünk a csúcsra. A feltámadott Jézust szemléljük. Az Egyház liturgiája a titok mélyére vezet bennünket. Átéltük a szenvedést, a halált és a feltámadást. A liturgia szépsége megérint. Lángra lobban a szívünk. Egy – egy húsvéti mozzanat:

Tamás apostol „hitetlensége” Bár csak én is láthatnám! Megmarad a közösségben, reménykedve, várakozva. Hitetlensége mélyén ott van a remény, hogy Jézus meghallja vágyát. Ha meghallja, hol máshol teljesítheti, mint az apostolok közösségében?

Az emmauszi tanítványok. Jézus beszélgeti őket. Miről beszélgettetek útközben? Az ünnepek kapcsán én miről beszélek? Szóba hozom-e az ünnepet, az eseményeket, vagy hallgatok róla?

Péter szeretet vallomása. Azzal a szeretettel szeretem Jézust, amellyel Ő szeret engem?

Húsvét ünnepe megérinti, sőt lángra is lobbantja szívünket, lelkünket. Őrizzük és adjuk tovább ezt a lángot, a feltámadás örömhírét!

Fülöp Ákos plébános

Szent Ágoston püspök beszédeiből

(Sermo 8 in octava Paschae 1, 4: PL 46, 838. 841)

Új teremtmény Krisztusban

Hozzátok szól beszédem, akik most született gyermekek vagytok, Krisztusban kicsinyek, az Egyház új hajtásai, kik az Atya kegyelme, az Anyaszentegyház termékenységének bizonyosságai vagytok, szent sarjadék, új csapat, megtiszteltetésünk virága és munkánk gyümölcse, örömünk és koszorúnk vagytok mind, akik itt álltok az Úrban.

Apostoli szavakkal fordulok hozzátok: Öltsetek magatokra Urunkat, Jézus Krisztust, és ne dédelgessétek testeteket, nehogy bűnös kívánságokra gerjedjen (Róm 13, 14), hogy az életben is felöltsetek azt, akit a szentségben felöltöttetek. Mert mindannyian, akik megkeresztelkedtetek Krisztusban, Krisztust öltöttétek magatokra. Nincs többé zsidó vagy görög, rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert mindannyian egygyé lettetek Krisztus Jézusban (Gal 3, 27-28). Ugyanez az ereje a szentségnek; ugyanis ez az új élet szentsége, és ez az új élet most azzal kezdődik, hogy minden eddig elkövetett bűn bocsánatot nyer, s ez az élet tökéletessé lesz a halottak feltámadásakor. A keresztségben ugyanis eltemetkeztetek Krisztussal együtt a halálba, hogy miként Krisztus feltámadt a halálból, úgy ti is új életre keljete (vö. Róm 6, 4).

Most pedig éljeteztek a hitünk szerint, ameddig csak az Úr engedi, hogy ebben a halandó testben záródoljatok: a ti biztos utatok pedig, akihez törekedtek is, maga az emberré lett Krisztus Jézus, aki oly kegyes volt, hogy értünk emberré lett. Ő ugyanis sok kedvességet tartogat azok részére, akik őt félik, és ezt majd azok elé tárja, és tökéletessé teszi azoknak, akik benne remélnek, hiszen az, amit most még csak reményben kaptunk meg, majd valóságban is a miénk lesz.

Ma van újjászületésetek nyolcadik napja; ma kapjátok meg hitünk látható jelét, miként az ősatyák korában is a testi születés nyolcadik napján volt a körülmetélés. Ezért maga az Úr is testi halálával magát kiüresítette, és ugyanabban a testében – amely többé már meg nem hal – feltámadt, és a vasárnapi napot megpecsételte a saját feltámadásával. Ez a nap a szenvedése utáni harmadik nap, a napok sorrendjében pedig szombat után a nyolcadik nap, vagyis a hét első napja.

A TARTALOMBÓL:

Olvassunk verset, mert érdemes!	2. oldal
Visszatekintés az Egyházközségi napra.....	2. oldal
Helyem az Egyházban.....	3. oldal
Botos Ferenc: APOKRIF	3. oldal
Séta kálváriától kálváriáig	3. oldal
NEK 2020	4. oldal
Egy óra az oltáriszentség előtt.....	4. oldal
Beharangozó az első táborhoz.....	4. oldal
Koncert itthon	5. oldal
Piroska és Farkas.....	5. oldal
Kempis.....	6. oldal
Krónika	6. oldal
Naptár	6. oldal

Ezért ti is, mivel megkaptátok ezt a szentséget, és a Szentlélek foglalóját is lelketekbe vették, még nem a teljes valóságban, de már a biztos reményben, ha feltámadtatok Krisztussal, keressétek, ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbán. Ami ott fönt van, arra legyen gondotok, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal el van rejtve az Istenben. Amikor majd Krisztus, a ti életetek megjelenik, vele együtt ti is megjelentek dicsőségesen (Kol 3, 1-4).
(Válogatta Ákos atya)

Jézusunk taníts meg minket szenvedni! - hangzott el a fohász a 3. állomásnál a hittanosok által vezetett keresztúton.

Miért kérünk ilyet? Mert a szenvedés, a fájdalom életünk természetes kísérője. Nem érdemes menekülni vagy elbújni előle. Megtanulni viszont csak akkor tudjuk, ha van aki foglalkozik velünk ezért.

Nagypénteken Jézus szenvedését ünnepeljük évről évre. Miért? Mert kereszthalála után ott a feltámadás bizonyossága.

Isteni mesterünk útmutatásait azért érdemes követnünk, mert csak ezáltal juthatunk el az üdvösségre. Hitünk szerint Jézus Krisztus kínhalált szenvedett, DE harmadnapra feltámadt.

Nekünk se lehet kikerülni éppen ezért a szenvedést, ha a feltámadás örömeiben, dicsőségében szeretnénk majd egykor részesedni.

Szent II. János Pál pápa így buzdít minket: „A Krisztus szenvedésében való részesedés hite azt a belső bizonyosságot hordozza, hogy a szenvedő ember kiegészíti, ami Krisztus szenvedéseiből hiányzik, s hogy ő is – akárcsak Krisztus – testvéreinek üdvösségét szolgálja vele a megváltás művének lelki dimenziójában. Tehát nem egyszerűen hasznos a többiek számára, hanem pótolhatatlan szolgálatot tesz.” (Salvifici doloris, 27).

Ha így éljük életünket, akkor talán utunk végén a mi kiáltásunkra is megnyílik az ég, nem csak „a vad latornak egy szavára”. (Boronkai Zsuzsanna)

Olvassunk verset, mert érdemes!

Mécs László: Szervedni kell!

Áldott legyen a könny s a bánat.
Zord keresztedre bimbót csókolj
s úgy járd útját Kálváriadnak.

Az ég: a vágyak csillagboltja.
A boldogságra szomjas ember
vágyát erény, bűn el nem oltja.

Áldott legyen a könny s a bánat
mert közel hoz a csillagokhoz
csúcsán a szent Kálváriának.

Angyallá lesz ott minden árva
és szárnya nő s az ég kitarul
a vad latornak egy szavára.

Visszatekintés az egyházközségi napra

Jó, hogy volt, jó, hogy lendülete volt. Plébános atya megfogalmazta: de jó lenne, ha ez a lendület folytatódna!

Féltünk, hogy kevesen lesznek. Féltünk, hogy sokan el akarnak majd menni az előadás után. Féltünk, hogy a mise utáni kötetlen beszélgetésre kevesen akarnak majd átjönni. „De ő így szólt hozzájuk: Mit féltetek, ti kicsinyhitűek? Ekkor felkelt, ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és minden elcsendesült.” (Mt. 8,26)

Ami nekem a legjobban esett, az éppen egy kritika volt, amely több embertől is érkezett: „Kár, hogy kevés idő volt a beszélgetésekre.” Pedig ott volt a fél óras szünet is, és az együttlét a mise után a Közösségi Házunkban! Figyelembe vesszük majd a következő szervezésénél, köszönjük ezt az észrevételt is!

Mert hogy nagyon sok észrevétel, ötlet érkezett, mind az egyházközségi nappal, mind a plébániával kapcsolatosan. Ami az egyik legszebb, és szinte meghatározó ezekben, hogy sok nem arról szólt, hogy mi mindent várnak el az emberek, hanem sokkal inkább arról, hogy ő mit tudna és szeretne segíteni. Ilyen alapon a reményünk a jövőben nem holmi légből kapott álom, hanem megalapozottabb terv lehet. Már csak emiatt is, köszönöm mindazoknak a jelenlétét, akik ott voltak, és a hozzáállásukat, amit ott tanúsítottak. Nagyjából ez a köszönetem 60 embernek szól. Mint ahogy a közösségi házunk is megtelt a mise után, ami szintén örömteli volt. És nem kényszerből, nem azért mert úgy illik, hanem mert mindegyikünket feszített ott egyfajta tenni akarás. És ez a jövőre nézve rendkívüli bizakodásra okot adó!

Lehetne ezt a visszatekintést úgy is megírni, hogy felsoroljuk azt a sok javaslatot, amely elsősorban a kiscsoportos beszélgetések alatt kijöttek. Ezt most nem teszem, és elsősorban azért nem, mert egyrészt meg kellene 2 oldallal a Hírlevelet hosszabbítani, másrészt pedig azért, mert nem az lesz a lényeg, hogy melyik ötlet valósul meg a következő 1-2 évben, hanem hogy voltak! Most is az lesz a legnagyobb bölcsesség, hogy ne akarjuk majd mindegyiket a következő 1 évben megvalósítani! Túl sok lenne ez most hirtelen. A kisebb ellenállás irányába kell menni, azaz egyrészt érdemes lesz az egyszerűen megvalósíthatóakat, azokat, amelyek szervezésére van jelentkező, és amelyekre úgy látszik, hogy van igény is, előre venni. Talán nem is lesz egyszerű.

A szervezőkben volt egy félelem (mert kicsinyhitűek voltunk), hogy az emberek nem akarnak majd kiscsoportokba menni, mert nem akarják ezt a fajta személyességet vállalni. Ebből aztán semmiféle probléma sem alakult ki, pedig volt olyan fázisa a szervezésnek, amikor elgondolkodtunk azon, hogy a kiscsoporttal párhuzamosan valami alternatív programot találjunk ki azoknak, akik nem szeretnék beszélgetni. Szerencsére az igazolódott be, hogy a szemé-

lyesség nem áll távol a nagytétényi hívektől sem, és a kiscsoportos beszélgetésekről is pozitív visszajelzések érkeztek.

Sokaknak egyik legnagyobb élménye Peregrin atya előadása volt. A kiscsoportokban is visszaidéződtek mondatai, gondolatai. Köszönjük Ákos atya, hogy megszerezted őt, és így utólag is, neki is, hogy fáradozott értünk.

Szerencsés volt az egyházközségi hosszú hétvégével kapcsolatos első vélemények megosztása is. Ez adott további erősítést a tábor további szervezésére is.

Még nem tudjuk, mikor lesz a következő, de az hangzott el, hogy az évi 1 alkalom ideálisnak tűnhet. Tehát akkor Húsvétra egy újabb örömhír: 10-11 hónap múlva újra lehet egyházközségi nap!

Szeibert András

Helyem az Egyházban

A február 3-i egyházközségi napon *Fr. Kálmán Peregrin dr. OFM, a Budapest-Pasaréti Páduai Szent Antal Plébánia plébánosa* „Helyem az egyházban” címmel tartott gondolatébresztő előadást. A majd félórás elmélkedésből néhány megszívlelendő gondolatot idézek.

„Az egyházban elsősorban az érvényesül, hogy Isten az ember szívébe elültette a vágyat, hogy oda tartozzon, és ennek engedelmeskedik az ember. A meghívó szó sokkal hangsúlyosabb, mint a meghívottnak az igenje. Istennek elsőbbsége van az egyházban azáltal, hogy belénk önti igéjét a vágyakozást reá, és Istennek elsőbbsége van mindenféle emberi széthúzás és összetartozás közepette is. Isten személye kell, hogy összetartsa az egyházközség tagjait. Ez a legfontosabb híd, amely képes a falakon is átívelni, amely képes új kapcsolatrendszereket létrehozni”

„Az Ursten a sebeket, amelyek a világban megoldatlanok az egyházban gyógyítani akarja, olyan kapcsolatrendszereket akar létrehozni, az egyház közösségében, amelyek elképzelhetetlenek máshol, mert az Ursten összetartó ereje sokkal erősebb bármilyen széthúzásnál”

„A plébánia közösségében ünneplik a liturgiát, gyakorolják a liturgikus események folytatását, a karitást és az élet különböző területein pedig, azzal, ahogyan az egyházközség tagjai élnek tanúságot tesznek az evangéliumról. Az egyház létének ez a hármas gyümölcse az egyház közössége, ahol megadják a kellő tiszteletet az Istennek, ahol megadják a kellő tiszteletet az embernek és ahol hirdetik az evangéliumot. Ebben a hármas rendben érdemes a helyünket keresni.”

„Tudomásul kell venni azt, hogy nem mindenkinek egyformán kell bekapcsolódnia az egyházközség életébe. Az első az állapotbeli kötelesség. A családi, munkahelyi kötelességekben a tisztességes helytállás, az önmagában tanúságtétel.”

„Abban kellene a helyünket megtalálni, hogy az adott egyházközség életében, hogyan tudnánk úgy össze-

fogni, mint liturgikus-, mint karitás-, mint tanúságtevő- közösség, hogy abba be lehessen fogadni másokat is. Úgy éljük meg az evangéliumot, hogy másoknak is kedve legyen társulni. Szépen megélni az evangéliumot...”

Végül a záró gondolat:

„Épülj be, mint élő kő az egyház közösségébe, vagyis találd meg azt, hogy hogyan tudod segíteni az egyháznak a liturgikus-, karitás-, tanúságtevő cselekedeteit, és próbálkozásait. Ismerd föl ezt az imádságban, a lélek erejében és munkálkodjatok azon, hogy egymás között olyan belső biztonságot adó kötelék alakulhasson ki, amelynek a segítségével képesek vagytok arra, hogy ösztönzést nyerjete, erőt merítsetek ahhoz, hogy másokat is meghívjatok, befogadjatok ebbe a közösségbe, mert egy ilyen közösség a mennyországnak, Isten országának is realitását hordozza és előképe.

(*lejegyezte: Botos I.*)

Séta a budafoki kálváriától a nagytétényi kálváriáig

Kicsit hűvös szombat reggel volt. 9-kor közösen elmondtunk egy Miatyánkot, és utána Ákos atya vezetésével elindultunk, közben beszélgettünk a más közösségből jövőkkel. Először a felsővárosi templomnál álltunk meg. Bevártuk a lemaradókat, mert volt velünk egy 81 éves néni is. A templom történetének ismertetése után elmondtunk egy Üdvözlégyet, majd tovább indultunk. A budatétényi verbita missziós ház volt a következő állomás, ahol kicsit megpihentünk. Innen Baross Gábor telepre vitt az utunk. A templomban Gábor atya várt minket, bementünk a templomba, és egy szép éneket énekeltünk. A plébánián meleg teával vártak minket. Ezután tovább indultunk utunk utolsó szakaszára. Pontban délben érkezünk meg a nagytétényi kálváriához, ahol Papp-Váry László várt bennünket. Ákos atya elmondta a kálvária történetét, majd az Urangyala imával zártuk nagybőjti sétánkat. Néhanyan még átmentek a nagytétényi templomba is. Szomorúan tapasztaltam, hogy elég kevesen hallották meg a hívó szót.

Szűcs Jánosné

Botos Ferenc: APOKRIF /haikuk/

hajléktalanként
egy gyönyörű országért
születtél nekünk
néma kőpadok
Názáretből jött egy ács
itt ült szombaton
bíbor pipacsok
között lépdelt csendesen
míg a hegyhez ért
megperzselt vásznon
csak egy test lenyomata
jelzi hiányát
gyertyaláng lobban
- Nézz a bal latorra is
irgalmazz, Uram! -

Minden forrásom belőled fakad (Zsolt 87,7)

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) 2020 Budapest Szeptember 13-20.(2.)

2017. június 5-én, Máriaremetén Erdő Péter bíboros, prímás útjára indította a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hároméves előkészületi programját.

Az első felkészülési év az Eucharisziával való személyes viszonyt kívánja elősegíteni, jelmondata: „Az Eucharisztia mint az egyéni keresztény élet forrása”. A második év a közösség felé nyit: „Az Eucharisztia, az Egyház forrása”. A harmadik év a misszióra helyezi a hangsúlyt: „Az Eucharisztia forrás a világ számára”.

Az első felkészülési év eddigi eseményeit felsorolni lehetetlen feladat. Önkényesen három területet ragadnék ki:

- A rendezvény előkészületével kapcsolatos események: megszületett a logó, a különböző zenei pályázatok (szentmise, ének, NEK himnusz,) a napokban zárulnak le, augusztus végén zárul az oltáriszentség-tartó (monstrancia) pályázat, stb.

Az egész Kárpát-medencére kiterjedő szentségimádás Krisztus Király vasárnap vigíliáján.

Országjárásra indult a 2007-es városmisszió Ferenc pápa által megáldott keresztje hirdetve az Eucharisztikus Kongresszust országnak-világnak.

- Lelkigyakorlatok, képzések („szentségimádás iskolája” az ország több pontján), konferenciák, helyi-, régiós-, országos- szinten;
- Ahogy templomunkban is megtapasztaltuk, örvendetes módon megszorodott a szentségimádási alkalmak száma. Kiemelem, hogy a Budapest–Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-templomban a nap 24 órájában van lehetőség szentségimádásra.

A www.szentsegimadas.hu honlapon lehet tájékozódni az aktuális időpontokról.

NEK 2020
Budapest · Hungary

Ennyit ízelítőül, további hasznos információk, lelki útavalók találhatóak a NEK hivatalos honlapján: www.iec2020.hu.

Befejezésül Erdő Péter bíboros gondolatai:

„...Felhívás ez mindannyiunk számára, hogy mélyítsük el hitünket és belső közösségünket az Eucharisziában jelenlévő Krisztussal. Elsősorban maga a szentmise az Eucharisztia ünneplése, mely jelenlétvé teszi Krisztus megváltó áldozatát. Az Oltáriszentség táplálékunk. Benne az isteni jelenlét fizikai valóság lesz az életünkben. De az Oltáriszentség szent jelenlét is. Minden templomunk tabernáculuma előtt különösen is imádkozhatjuk őt. Ereje, sugárzása átalakítja közösségeinket, megnyitja szívünket a rászoruló felé.

...Azt szeretném, ha az Eucharisztikus Kongresszus eredményeképpen elevenebb, tudatosabb, aktívabb és összetartóbb lenne minden katolikus közösség.”

(A Magyar Kurír írásainak felhasználásával Botos I.)

Egy óra az oltáriszentség előtt

Minden hónap első csütörtökén csendes elmélkedést, imaórát tartunk az Oltáriszentség előtt. Az első fél óra sötétben, gyertyafényben telik. A félhomályban jobban figyelünk, mit mond imádságunkra és könyörgésünkre Isten, mikor szereteteinkre, hazánkra kérjük áldását. Amikor hosszú életemért hálát adok, megnyugtató, mert tudom, Ő mindenkor segít és mellettem van.

A második fél óra nekem a Biblia olvasásával telik, hogy megismerjem, mit tanítanak az apostolok. Az imádság végén énekkel köszönjük meg az adott szent napot.

Végezetül szólunk sem kell, elég a csend, és a csendben te vagy Urunk, Istenünk.

Heitzmann Józsefné

Beharangozó az ELSŐ TÁBORHOZ

Az élet mindig produkál olyat, amire az ember nem számít. Hogy ez Isten műve, vagy sem, mindenki döntse el hite szerint, de most olyat élek át, amire pontosan igaz az, hogy ha az ember megteszi a magáét, akkor Isten hozzáteszi a maga részét, és így összességében többet kapunk, mint amire számítottunk, vagy amire eredetileg gondolni mertünk. Arról van szó, hogy nagyjából 1 éve kezdtünk el beszélgetni a plébánia jövőjéről, és már most elmondhatjuk, hogy volt egyházközségi nap, és amire én személyesen biztos nem gondoltam még 1 évvel ezelőtt, a nyáron lesz egy hosszú hétvégénk is, azaz táborunk.

Helyszín: Kunbaracs, Kerek1 tábor
Időpont: 2018. július 12. – 15.

Nekem a Háló táborokról vannak tapasztalataim, és állíthatom, hogy a táborok a Háló életének meghatározó részeivé váltak. Ugyanezt mesélik a környékbeli plébániák táborokat szervező emberei is, de még a városmajoriaktól és a szentendreiektől is hasonló információk érkeztek. Azt már most biztosan állíthatom, hogy függetlenül magától az ott eltöltött néhány naptól, az önmagában is siker, hogy többen nagyon lelkesek magától a gondolattól is, és ez nagyon jó előjel.

Általában azt szokták mondani, hogy egy program sikeressége eldől a szervezés időszakában, azaz ha belefektetjük a szervezésbe azt a munkát és szeretetet, amely aztán sugárzik és hat az ottlétünk alatt, akkor az működni fog. Itt is igaz, amit az elején írtam, hogy ha mi beletesszük a magunkét, Isten is beleteszi majd a magáét.

A másik, amit mondani szoktak, hogy egy ilyen alkalom megszervezésénél fontosabbak az előkészítő tevékenységek és az utána lévő történések. Miért is van ez így? Az egyik célunk, hogy az egyházközségben közösségfejlesztés is történjen, és semmi sem jobb közösségfejlesztő, mint 1-1 ilyen szervező tevékenység, mint a közös munka. Tehát a jutalmunkat már a tábor előtt elnyertük.

És miért fontos az, ami majd utána történik? A táborban reményeink szerint olyan ismeretségek, kapcsolatok alakulnak majd ki, ami egyéb módon nem elképzelhető. Ott majd az emberek és családok úgy ismerhetik meg egymást, ahogy eddig ez nem történhetett meg. A kérdés úgy merül majd fel, hogy ki tudjuk-e aknázni ezt az óhatatlanul új belső energiát? Hogy támogadjuk-e azt, hogy az itt létrejött kapcsolatok más területeken is tovább épülhessenek? Hogy sikerül-e a tábor után a résztvevőknek saját maguknak is aktív, kezdeményező szerepet betölteni ezen kapcsolatok továbbélésében, amely az egyházközség belső összetartó erejét tovább növelheti?

Mindezt persze a résztvevők nem így kell, hogy megélik, ahogy én most egy talán túlságosan is szervezői szempont szerint elmeséltem, hanem úgy, hogy:

- „jó! éreztem magam egész családommal együtt.”
- „régén énekeltem ennyit jó társaságban”
- „értékes napokat tölthettem el Kunbaracson, jövőre is mindenképpen jövök”
- „több embert megismertem, most már tudok majd velük a misék után beszélgetni”

Azt kívánom minden kedves olvasónak, hogy ő legyen az egyik, aki ilyen visszajelzést ad! Továbbá már most bátorítok mindenkit, hogy írja be a naptárába az időpontot! A hirdetések is jönnek hamarosan.

Szeibert András

PIROSKA ÉS FARKAS

nagy beszélgetéssel érkezek haza.

Piroska folytatta a témát nagymamához fordulva: - Ugye milyen nagyszerű, hogy a gyorskorcsolya váltóban a fiúk megszerezték első téli olimpiai aranyukat? Igazi hősök!

- Bizony nagyszerű. Téli sportokban nem szoktunk vitézkedni, ezért különösen is nagy teljesítmény. Mennyi munka, mennyi áldozat lehet mögöttük! Egyébként a számból vetted ki a szót, unokám. Éppen ilyesmi járt a fejemben, a hős számlálás!

- Hát az meg mi a csuda!? – kiáltott fel Farkas meglepetten.

Nagymama nyugodtan magyarázta: - Kísérletet végeztek egy forgalmas, kétsávos úton. A külső sávra behúztak egy felborult kukát. Gyorsan nagy dugó keletkezett, az autósok dühöngve araszoltak. A kísérletet végzők

persze elbújtak és számolták, hogy hány autó megy át a szabad sávon addig, míg végre valaki – őt nevezték hősnak - kiszáll a kocsijából és félrehúzza az útból a kukát. Többször, több helyen is megismételték ezt a kísérletet, és bizony nagyon kis százalékban akadt áldozatot vállaló „hős”. Én meg mielőtt jöttetek éppen azon morgolódtam magamban, hogy ez a mini kis áldozat is hősiességnek számít?

Koncert itthon

A Budafoki Mozart Ifjúsági Zenekar szinte minden évben - így idén is - ellátogat a Nagytétényi Nagyboldogasszony Plébániatemplomba, hogy megtöltse zenével a templom rendkívüli akusztikával rendelkező – szépen felújított - épületét.

A zenekar 1995-ben alakult a kerületi zeneiskola (ma Nádasy Kálmán Alapfokú Művészeti Zeneiskola) növendékeiből, mint vonós zenekar. 2000 óta az együttest Horti Gábor karmester vezeti nagy odaadással. Mára már fúvósokkal és ütősökkel kiegészült zenekar Budapesten és vidéken egyaránt adott koncertet. Részt vettünk már templom búcsúkon, rendszeres fellépői vagyunk a *Budapest100* rendezvénysorozatnak, illetve többször felléptünk a nagytétényi kastélyban.

A zenekar tagjaként nagy öröm számomra, hogy itthon zenélhetek, kedves ismerősöket láthatok viszont a közönség soraiban, hiszen ez még inkább arra sarkall, hogy a tölem telhető legjobb tudásommal muzsikáljak. Most is, mint mindig, a műsor összeállítása során karnagyunk különös figyelmet fordít arra, hogy a felcsendülő művek illeszkedjenek a koncert helyszínéhez, dátumához.

Az április 14-i koncert műsorát hely hiányában nem részletezem, de felcsendül majd többek között Vivaldi g-moll kettős csellóversenyének első két tétele. A részletes program a templom előterében lévő faliújságon olvasható lesz.

Minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk!

Kuzmich Bori

A gyerekek csak csóválták a fejüket, nagymama folytatta:

- Nem nyilvánvaló, hogy nem én rúgom kapura a labdát, ha egy társam jobb helyzetben van? Nem az a természetes, hogy tömöm a csapatom tagjait jó labdákkal? Nem magától értetődő, hogy ők is ezen igyekeznek? Mindenki javára van a többinek.

- De jó világ lenne, ha nem áldozatnak tekintenénk társaink szolgálatát! De jó világ lenne, ha nemcsak a fociban, hanem a mindennapi élet pályáin is ez lenne a szokás!

- Jézus így élt! Magával nem foglalkozott. Nem szedett belépődíjat, ha tanított, nem nyitott látványpékséget, nem akart csodadoktor lenni.

És elhalkulva hozzátette: - Hát, az élet-áldozatban nem hiszem, hogy követni tudnám.

A beállt csendet már vidám hangon törte meg nagymama: - Remélem, hogy étel-áldozatot hősiessé vállalok, s legyűritek a zöldborsó levest és a hamisvadast.

ke

KRÓNIKA

Jan. 06. **Vízkereszt ünnepe, parancsolt ünnep.**

Jan. 21-28. **Ökumenikus imahét.**

Febr. 02. **Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe.**

Febr. 03. **15.00 órától Egyházközségi napot tartottunk.**

Febr. 14. **Hamvazószerda.**

Nagyböjt péntekjein 18.00-kor keresztutat jártunk.

Márc. 23. **Keresztút az Angeli úti kálvárián.**

Márc. 25-ápr. 02. **Húsvét ünneplése.**

NAPTÁR

Rendszeres programjaink:

Első csütörtök – csendes szentségimádás a kápolnában.

Teadélután kéthetente kedden 15 órától a közösségi házban

Csütörtök esti beszélgetés a hónap 2. és 4. csütörtökön a Szentmise után a közösségi házban.

Programjaink a Húsvét utáni időben:

Ápr. 14. **16:30-tól a Budafoki Mozart Ifjúsági Zenekar koncertje templomunkban.**

Máj. 01. **Brenner János atya boldoggá avatása Szombathelyen. 9:00 Lelki ráhangoló-dás, 11:00 Ünnepi szentmise, 14:00 Tanúságtételek, 19:00 Záró Vesperás Szentgotthárdon.**

Máj. 12. **Nagymarosi találkozó.**

Máj. 20. **Pünkösdvasárnap.**

Máj. 21. **Egyházmegyei majális Máriaremetén.**

Máj. 26. **Élő rózsafüzér zárókövet.**

Jún. 03. **Ürnapja.**

Jún. 10. **Te Deum.**

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

II./11. **Kevesen vannak, akik Jézus keresztjét szeretik**

I.

Sokan sűrűnek Jézus körül, akik szeretik az ő mennyei országát, kevesen, akik keresztje alá hajtják vállukat.

Sokan vannak, akik vágyakoznak vigasztalására, de kevesen kérnek részt a megpróbáltatásból.

Lakomájában sokan mellé ülnek, böjtjét kevesen vállalják.

Arra mindenki vágyakozik, hogy vele örvendezzék, kevesen akarnak valamit szenvedni érte.

Sokan követik Jézust a kenyértörésig, de kevesen isszák ki vele a szenvedés kelyhét. Sokan áldják a csodáit, kevesen követik a kereszt gyalázatáig.

Sokan szeretik Jézust addig, míg kellemetlenségük nem támad miatta. Sokan dicsérik és áldják, míg tőle vigasztalásokban részesülnek.

Amint pedig elrejtőzik és egy kis időre magukra hagyja őket, vagy panaszkodni kezdenek, vagy túlságosan is elhagyják magukat.

Ám akik Jézust Jézusért szeretik, és nem saját vigasztalásuk miatt, azok éppúgy áldják őt a zaklattatásban, és ha szívük szakadna is, mint a legédesebb vigasztalás idején.

S ha sosem akarná vigasztalásban részesíteni őket, akkor is mindig dicsérik, és hálát adnának neki.

Ó, mire nem képes a Jézust irányzó tiszta szeretet, amelybe nem vegyül semmi önérték vagy önszeretet.

Hát nem béresnek kell-e mondani mindazokat, akik folyton vigasztalást keresnek?

Nem az igazolódik-e róluk, hogy inkább magukat szeretik, nem Krisztust?

Hiszen folyvást saját javukon, hasznukon jár az eszük.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÁLDOTT, BÉKÉS HÚSVÉTOT KÍVÁNUNK!

A HÍRLEVÉL SZERKESZTŐI

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőcei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kéni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András (főszerkesztő) (1225. Budapest, Batthyány u. 34.

Tel: (30) 343-8508

szeibert.andras@halo.hu

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (20) 915-5280

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia levelezésekre is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.